

anvende Serum i større Udstrækning, naar han kan nære Tvivl om, hvorvidt han faar sine udlagte Penge tilbage igen. Men ogsaa fra et andet Synspunkt synes jeg, at det er ejendommeligt, at man fra Flertallets Side har rejst dette Forslag, og at det netop skal fremmes af en Læge som Ordfører. Højres Regering kommer til os med et Forslag og siger: Vi ville foreslaa, at man udvider Fabrikationen af Serum for mere virksomt at kunne bekæmpe en farlig Sygdom, og saa siger det frisindede Parti her: Det gaa vi ogsaa med til, men for Fremtiden skulle de Mennesker, der ville befries for denne Sygdom, betale derfor. Jeg synes, at det er noget af den bagvendte Verden. Det kan vel være, at man er kommen til dette Resultat ved en Art Kompromis med visse Agrarinteresser, men jeg tror dog, at det er lidt for farligt at lade disse agrariske Interesser saaledes spille ind ved enhver som helst Lejlighed. Vi kunne snart ikke røre os her uden at spørge om, hvad Agrarerne synes om det: Hvad mene Agrarerne derom? I Virkeligheden have Agrarerne ikke synderlig Fordel af hele denne Sag, fordi de for en meget stor Del ad anden Vej komme til at betale, hvad dette koster. Der kan saa blive en Del stakkels fattige Mennesker tilbage, som ikke kunne komme ind paa et Sygehus, og som, fordi man forlanger Betaling for dette Lægemeddel, ikke blive helbredede. Den Beslutning, der tages her, kan komme til at koste adskillige Menneskeliv, og jeg synes, at det burde Folketinget ikke række Haand til, hvorfor jeg altsaa maa anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslagene baade under Nr. 1 og under Nr. 4.

Saa vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Det ærede Medlem er jo Modstander af Udvidelse af Serumanstalten og følger altsaa ikke Regeringen i dette Tilfælde, og han anførte en hel Række af Grunde. Bl. a. var han ogsaa inde paa, at der ingen Garanti var for, at dette Lægemeddel ikke gik af Mode, at der overhovedet ikke blev Brug for det, eller at man fandt paa andre Ting, som vare mere hensigtsmæssige, saa at man ikke benyttede det mere. Jeg ved jo, at det ærede Medlem har besluttet sig til at forlade Rigsdagen, ellers synes jeg, at det er en ret farlig Ting for det ærede Medlem at tale om, hvad der kan gaa af Mode. Er der noget Sted, hvor det skifter meget hyppigt, er det paa

det Felt, hvor det ærede Medlem er særlig sagkyndig, nemlig ved de militære Foranstaltninger. Vi have f. Eks. for nogle Aar siden bygget en Geværfabrik for at lave Geværer. Den Model, hvorpaa man indrettede sig den Gang, er maaske i Færd med at gaa af Mode. Vi bygge Skibe, som ret hurtigt gaa af Mode, Kanoner blive ligeledes ret hurtigt umoderne, men man hører aldrig, at de Herrer fra den Side mene, at vi af den Grund skulle undlade at gøre, hvad der er nødvendigt. De sige: I Øjeblikket er det det, vi skulle have. Vi kunne ikke svare for Fremtiden, men det er nødvendigt at gøre dette, det kræver Nutiden. I Analogi hermed siger jeg: For Øjeblikket kræves det, at vi faa Adgang til at fremstille tilstrækkeligt Serum til at tilfredsstille Behovet her i Landet. Det er nødvendigt, at man gør det fra Statens Side af økonomiske Grunde, men det er ogsaa nødvendigt af andre Grunde. Det har nemlig vist sig, at man i Tyskland har maattet oprette en meget kostbar Kontrolanstalt for Statens Regning for at kontrollere det Serum, der bliver fabrikeret paa private Fabrikker. I andre Lande, som i Spanien og Italien, hvor man ikke har en saadan Anstalt til at kontrollere Fabrikatet, har det vist sig, at man har sendt Serum i Flasker og Indpakning endogsaa til sanitære Udstillinger, hvor Flaskerne ikke indeholdt andet end Vand. Det har man sendt rundt til Patienterne og sprøjtet dem med i den glade Tro, at det var Serum, de fik. Naar Forholdene ere af den Beskaffenhed, er det naturligt, da vi ikke have Raad til at oprette en saadan Statskontrolleringsanstalt, som er lige saa dyr som en Fabrik, at vi gaa til at oprette en Serumfabrik.

Endelig har det ærede Medlem anført, at det var en uhyre kostbar Foranstaltning. Han anførte, at det var en meget kostbar Grund, der var Tale om, og han mente, at man kunde regne den til et halvt Hundrede Kroner pr. Kvadratalen, det vilde altsaa for de 10,000 Kvadratalen blive $\frac{1}{2}$ Million. Det lød jo meget stort, og jeg tænkte mig lidt om, hvorledes Grundværdierne vare her i Kjøbenhavn og i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed, men det var mig ikke muligt at finde noget Holdepunkt for dette store Tal. Jeg erindrede, at for de allerkostbareste Grunde, som Kjøbenhavns Kommune har solgt i de sidste Aar, har den for et Aarstid siden faaet 55 Kroner pr. Kvadratalen. Det er Grunde, der ligge henne ved Østbane-gaarden vis à vis Østre Anlæg med Gade-